

אסרו לטלטל בו או להוציא ולהכניס אליו מכל הרשויות האחרות.

רשות היחיד, לדעת רוב הראשונים, היא מקום המוקף בשלשה מחיצות. חוץ מן הרמב"ם, המצריך ארבע מחיצות.

מן התורה מותר לטלטל בכל מקום שאינו רשות הרבים, אלא שתיקנו חכמים שלא לטלטל בכרמלית, וכן תיקנו שלא לטלטל אפילו ברשות היחיד במקומות האלו:

א. במקומות הטעונים תיקון רשויות, כמו מבוי וחצר שנפרצו, אסרו לטלטל כלל, עד שיתקנו לפי מה שקבעו חכמים.

ב. במקומות הטעונים תיקון של עירובי חצירות או שיתופי מבואות אסרו לטלטל כלים ששבתו בכניסת השבת בבית.

איסור הטלטול הוא רק מן הבתים לחצירות או מן החצירות למבוי, אבל מותר לטלטל בחצר או במבוי עצמו. וכן מותר לטלטל מחצר למבוי כלים שלא שבתו בבית אלא בחצר!

ג. וכן גזרו שלא לטלטל כלל במקומות "שלא הוקפו ל[צורך] דירה", אלא לצורך דבר אחר, כשהן בשטח גדול למעלה מבית סאתיים [חמשת אלפים אמות מרובעות], כגון קרפף [עיי'ן ביאורי מושגים] או גינה, כפי שיתבאר בגמרא.

רשות הרבים היא מקום המיועד להילוך הרבים, ברוחב ט"ז אמה, ולדעת רש"י הוא רחוב המיועד להילוך של ששים ריבוא איש.

* * *

ביום טוב לצורך השבת, למרות שלא "מערבים" בו דבר.

במבוא הזה, לחלק הראשון של מסכת עירובין, נעסוק בעניני הרשויות: בהגדרת הרשויות, בתיקון המחיצות, בהיתר לטלטל כיום ברחובות העיר, ובביאור המושגים היסודיים בענינים אלו.

* * *

פרק שני

ארבעת הרשויות:

מן התורה יש איסור להוציא ולהכניס דבר מרשות היחיד לרשות הרבים, וכן אסור להעביר חפץ ארבע אמות ברשות הרבים.

בכל מקום שאינו רשות הרבים — מותר לטלטל בו מן התורה.

ובאו חכמים וגזרו שכל מקום שאינו רשות היחיד גמורה לא יטלטלו בו, שמא יבואו לטלטל גם ברשות הרבים.

כמו כן תיקנו חכמים שכל מקום שאינו רשות הרבים ולא רשות היחיד הוא יחשב כרשות נפרדת נוספת, הנקראת "**כרמלית**".

והחמירו חכמים בכרמלית שלא לטלטל בה ארבע אמות, ולא להכניס ולהוציא ממנה בין מרשות היחיד ובין מרשות הרבים.

יוצא מן הכלל הוא "**מקום פטור**", שהוא מקום שאין לו שטח של רשות [לפי שהוא פחות ארבעה טפחים על ארבעה טפחים, והגדרתו המדויקת תתבאר בגמרא], שלא